

Sygn. akt VIII Pz 19/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Kalinka

Sędziowie: SSO Jolanta Łanowy

SSO Grażyna Łazowska

po rozpoznaniu sprawy w dniu 31 marca 2014 w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie B. T.

przeciwko I. W.

o odszkodowanie

na skutek zażalenia pozwanej I. W. na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 4 grudnia 2013 sygn. akt IV P 416/13

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. Akt VIII Pz 19/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2013r. sygn. IVP 416/13 – Sąd Rejonowy w Zabrze odmówił odrzucenia pozwu .

W uzasadnieniu wskazano, iż powódka w pozwie skierowanym przeciwko pozwanej domagała się zasądzenia na jej rzecz wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w kwotach:

- 933,04 złotych w miesiącu kwietniu 2013 roku;

- 1.584,38 złotych w miesiącu maju 2013 roku;

- 1.800 złotych w miesiącu czerwcu 2013 roku;

Dodatkowo wniosła o zasądzenie na jej rzecz wynagrodzenia za pracę za miesiąc lipiec i sierpień 2013 roku odpowiednio w kwotach: 3.000 złotych i 1.428 złotych oraz wynagrodzenia za zawartą w dniu 17 stycznia 2013 roku

umowę zlecenia w kwocie 1.600 złotych. W tym samym pozwie domagała się również zasądzenia na jej rzecz kwoty 1.900 złotych tytułem odszkodowania z art. 55 § 1¹ k.p. oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Na mocy zarządzenia Przewodniczącego Wydziału z dnia 17 września 2013 roku sprawy o zapłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oraz wynagrodzenia za pracę zostały wyłączone do odrębnego rozpoznania i rozstrzygnięcia i wpisane zostały pod sygn. akt V P 417/13.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o odrzucenie pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. oraz zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana wskazała, że sprawa o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami jest w toku i zawisła przed Sądem Rejonowym w Zabrzu pod sygn. akt IV P 416/13, a w sprawach o sygn. akt IV P 416/13 i IV P 417/13 zachodzi tożsamość stron i przedmiotu postępowania.

Na mocy art. 222 kpc - Sąd Rejonowy odmówił odrzucenia pozwu.

Wskazał, iż art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., stanowi, iż Sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Przepis ten nakazuje odrzucenie pozwu, a więc nie pozwala na jego merytoryczne rozpoznanie, między innymi w sytuacji, w której istnieje tak zwany stan sprawy w toku, a zatem wówczas, gdy po doręczeniu pozwu zostaje wszczęte nowe postępowanie pomiędzy tymi samymi stronami o to samo roszczenie. Przesłanką odrzucenia pozwu na wskazanej podstawie jest tożsamość stron postępowania jak i zgłaszanych roszczeń.

W sprawie natomiast na mocy zarządzenia Przewodniczącego Wydziału wyłączono do odrębnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawę o wypłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oraz wynagrodzenia za pracę i wpisano pod inną sygn. akt (IV P 417/13), natomiast do rozpoznania w niniejszym postępowaniu pozostała jedynie sprawa o zasądzenie odszkodowania z art. 55 § 1¹ k.p., która to sprawa ze względu na jej przedmiot musi zostać rozpoznana w składzie trzyosobowym (art. 47 § 2 pkt 1 lit „a” k.p.c.), a dodatkowo rozstrzygnięcie sprawy o zapłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych może mieć wpływ na ewentualną wysokość dochodzonego odszkodowania. Dlatego w ocenie Sądu Rejonowego istniały podstawy do wyłączenia sprawy o zapłatę wynagrodzenia za pracę i wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych do odrębnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Nie można zatem było uznać, że zachodziła tożsamość przedmiotu postępowania ze sprawą zarejestrowaną pod sygn. akt IV P 417/13, której przedmiot stanowią roszczenia związane z wynagrodzeniem za pracę w godzinach nadliczbowych oraz wynagrodzeniem za pracę, a niniejszą sprawą, a więc żądania zasądzenia odszkodowania. Istotnie istnieje tożsamość stron tych postępowań, jednakże przedmiot ich jest zupełnie inny.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy na mocy art. 222 k.p.c. w zw. z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie na to postanowienie wniosła pozwana domagała się jego zmiany i odrzucenia pozwu, zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż w niniejszej sprawie brak jest przesłanek do odrzucenia pozwu. Wskazała, iż nie została poinformowana o rozdzieleniu spraw. Ponadto korespondencja w sprawie VIP 416/13 i IVP 417/13 zawierała wezwanie na rozprawę oraz odpis tego samego pozwu ze wszystkimi żądaniami. W ocenie pozwanej nie ma przeszkód w łącznym rozpoznaniu obu spraw.

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o jego oddalenie i zasądzenie od powódki kosztów postępowania zażaleniowego. Powódka zgodziła się z argumentacją Sądu Rejonowego.

Sąd Okręgowy VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. zważył co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione.

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżone postanowienie jest trafne i odpowiada prawu.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., - Sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

Ja wynika ze sprawy powódka domagała się w pozwie wynagrodzenia za prace, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe i odszkodowania z art. 55 § 1¹ k.p. zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału z dnia 17 września 2013 roku sprawy o zapłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oraz wynagrodzenia za pracę zostały wyłączone do odrębnego rozpoznania i rozstrzygnięcia i wpisane zostały pod sygn. akt V P 417/13.

Zatem przedmiotem niniejszej sprawy jest odszkodowanie z art. 55 § 1¹ k.p.

Zauważyć należy, iż w sprawach o sygn. IVP 416/13 i IVP 417/13 – zachodzi tożsamość stron , ale nie zachodzi tożsamość przedmiotu sporu. Brak zatem przesłanek do odrzucenia pozwu w sprawie.

Nie jest także trafny zarzut pozwanej o niezasadności rozdzielenia spraw , bowiem sprawa o odszkodowanie z art. 55 § 1¹ kp , względu na jej przedmiot musi zostać rozpoznana w składzie trzyosobowym zgodnie z art. 47 § 2 pkt 1 lit „a” k.p.c., ponadto rozstrzygnięcie sprawy o zapłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych może mieć wpływ na ewentualną wysokość dochodzonego odszkodowania.

Z tych też względów zażalenie jako nieuzasadnione podlega oddaleniu na mocy art. 397 par. 1 kpc w zw. z art. 285 kpc

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia